

Elektrostymulacja Igłowa i Elektroakupunktura w Terapii Trzewnej, Naczyniowej oraz Odruchowo-Dystalnej

Szkolenie z wykorzystaniem faz Paula Nogiera oraz autorskich częstotliwości protokołowych dla równowagi systemów przeponowych i trzewnych

To rozbudowane, czterozjazdowe szkolenie zostało stworzone dla terapeutów, którzy chcą nauczyć się świadomie wykorzystywać elektrostymulację igłową i elektroakupunkturę jako uzupełnienie terapii trzewnej, pracy naczyniowej, regulacji układu nerwowego oraz technik odruchowo-dystalnych.

Program szkolenia łączy klasyczne podstawy pracy igłowej z wykorzystaniem częstotliwości i faz Paula Nogiera, praktyczną obsługę urządzenia AGISTIM DUO oraz autorskie protokoły opracowane przez Damiana Jędrzejczyka na podstawie wieloletniej pracy terapeutycznej z układem trzewnym, przeponowym, naczyniowym i autonomicznym.

Szkolenie nie ogranicza się do nauki pojedynczych punktów ani gotowych ustawień urządzenia. Kursant uczy się rozumieć, dlaczego wybiera określoną częstotliwość, lokalizację igieł, kierunek prowadzenia bodźca oraz kolejność pracy. Poznaje także zależności pomiędzy miejscem objawu, napięciem trzewnym, systemami przeponowymi, układem naczyniowym, układem autonomicznym i kompensacjami występującymi w obwodowym narządzie ruchu.

Struktura szkolenia

Szkolenie obejmuje:

4 zjazdy po 3 dni szkoleniowe

Łącznie program składa się z dwunastu dni intensywnej nauki teoretycznej i praktycznej.

Każdy zjazd rozwija inny obszar pracy i jednocześnie nawiązuje do materiału z poprzednich części. Kursanci stopniowo przechodzą od podstaw bezpieczeństwa, obsługi urządzenia i rozumienia częstotliwości do bardziej złożonych protokołów trzewnych, naczyniowych, przeponowych oraz odruchowo-dystalnych.

Na każdym etapie szkolenia uczestnik poznaje:

- dedykowane techniki igłowe stosowane na obwodzie ciała,
- techniki trzewne uzupełniające Komplementarną Terapię Trzewi,
- protokoły pracy odruchowo-dystalnej,

- wykorzystanie faz Paula Nogiera,
 - zasady doboru częstotliwości do reakcji pacjenta,
 - autorskie protokoły elektrostymulacji igłowej,
 - systemy pracy przeponowej i trzewnej,
 - sposoby łączenia elektrostymulacji z terapią manualną,
 - ocenę reakcji autonomicznej i adaptacyjnej organizmu,
 - zasady bezpieczeństwa i kwalifikacji pacjenta.
-

Główny cel szkolenia

Celem szkolenia jest nauczenie kursanta samodzielnego i świadomego planowania elektrostymulacji igłowej w oparciu o anatomię, fizjologię, zależności trzewno-somatyczne, układ naczyniowy, pracę przepon i reakcje układu nerwowego.

Uczestnik nie otrzymuje wyłącznie listy częstotliwości i punktów. Uczy się przede wszystkim:

- jak przeprowadzić podstawową ocenę pacjenta,
 - jak rozpoznać obszar priorytetowy,
 - jak dobrać punkty lokalne i dystalne,
 - jak dopasować częstotliwość i intensywność bodźca,
 - jak połączyć igłoterapię z pracą manualną,
 - jak ocenić reakcję organizmu podczas zabiegu,
 - kiedy zmienić częstotliwość,
 - kiedy zakończyć stymulację,
 - kiedy nie stosować danego protokołu,
 - jak planować terapię etapowo.
-

Czym jest elektrostymulacja igłowa w tym systemie?

Elektrostymulacja igłowa polega na wykorzystaniu odpowiednio rozmieszczonych igieł oraz kontrolowanego bodźca elektrycznego o określonych parametrach.

W systemie nauczonym podczas szkolenia igła nie jest traktowana wyłącznie jako przewodnik prądu. Stanowi precyzyjne narzędzie kontaktu z tkanką, układem nerwowym, strukturami odruchowymi i wybranymi obszarami kompensacyjnymi.

Odpowiednio dobrany bodziec może być wykorzystywany w pracy nad:

- napięciem mięśniowym i powięziowym,
- reakcjami autonomicznymi,
- przewodnictwem nerwowym,
- mikrokrążeniem,
- wzorcami bólowymi,
- napięciem przeponowym,
- reakcjami trzewno-somatycznymi,
- kompensacjami dystalnymi,
- regeneracją tkanek,
- procesem adaptacji organizmu do terapii.

Najważniejsze jest jednak nie samo zastosowanie prądu, lecz właściwe połączenie lokalizacji, częstotliwości, czasu stymulacji i reakcji pacjenta.

Fazy i częstotliwości Paula Nogiera

Jednym z fundamentów programu jest praktyczne wykorzystanie faz i częstotliwości Paula Nogiera.

Kursant poznaje ich znaczenie, sposób różnicowania oraz możliwości zastosowania w pracy z różnymi poziomami organizacji tkanek i układów.

Program obejmuje pracę z częstotliwościami:

- 1,14 Hz,
- 2,28 Hz,
- 4,56 Hz,
- 9,12 Hz,
- 18,25 Hz,
- 36,5 Hz,

- 73 Hz.

Uczestnik uczy się, jak dobierać poszczególne częstotliwości do celu terapii, tolerancji pacjenta i charakteru problemu.

Szczególny nacisk zostanie położony na praktyczne rozumienie faz:

- fazy A,
- fazy B,
- fazy C,
- fazy F.

Fazy nie są przedstawiane jako sztywne ustawienia przypisane do jednego objawu. Kursant uczy się analizować, jaki poziom reakcji organizmu chce pobudzić, wyciszyć, zintegrować lub ustabilizować.

Autorskie częstotliwości i protokoły

Ważną częścią szkolenia są autorskie protokoły opracowane przez Damiana Jędrzejczyka.

Powstały one jako rozwinięcie pracy z urządzeniem AGISTIM DUO oraz integracji elektrostymulacji igłowej z Komplementarną Terapią Trzewi.

Protokoły obejmują między innymi:

- równoważenie systemów przeponowych,
- pracę z przeponą oddechową,
- zależności przepony z jamą brzuszną i miednicą,
- integrację górnej i dolnej części systemu trzewnego,
- pracę z reakcjami autonomicznymi,
- regulację napięć w obrębie klatki piersiowej,
- wsparcie pracy odruchowo-trzewnej,
- integrację osi klatka piersiowa, przepona, jama brzuszna i miednica,
- pracę z kompensacjami obwodowymi,
- dobór punktów dystalnych do problemów lokalnych.

System autorski nie opiera się na przypadkowym łączeniu punktów. Każdy protokół ma swoją logikę anatomiczną, funkcjonalną i terapeutyczną.

Elektrostymulacja w terapii trzewnej

Część trzewna szkolenia uczy wykorzystywania elektrostymulacji igłowej jako narzędzia uzupełniającego pracę manualną w obrębie jamy brzusznej.

Kursant poznaje sposoby pracy z:

- górną częścią jamy brzusznej,
- dolną częścią jamy brzusznej,
- okolicą przepony,
- łukami żebrowymi,
- klatką piersiową,
- miednicą,
- wybranymi strefami odruchowo-trzewnymi,
- punktami dystalnymi powiązanymi z określonymi obszarami trzewnymi.

Uczestnik uczy się również rozpoznawać, kiedy elektrostymulacja może uzupełnić techniki manualne, a kiedy lepiej rozpocząć od pracy bezpośredniej, oddechowej, dystalnej lub regulacyjnej.

Elektrostymulacja w terapii naczyniowej

Szkolenie obejmuje również wykorzystanie elektrostymulacji igłowej w pracy z układem naczyniowym i mikrokrążeniem.

Kursant poznaje zależności pomiędzy:

- napięciem tkanek a przepływem krwi,
- pracą przepony a powrotem żylnym,
- klatką piersiową a krążeniem centralnym,
- miednicą a odpływem z kończyn dolnych,
- napięciem mięśniowym a lokalnym mikrokrążeniem,
- układem autonomicznym a regulacją naczyń,
- pracą dystalną a reakcją naczyniową w obszarze lokalnym.

Uczestnik uczy się tworzyć protokoły wspierające pracę naczyniową, nie traktując jej jako odrębnej dziedziny, lecz jako część szerszego obrazu mechanicznego, nerwowego i trzewnego.

Praca odruchowo-dystalna

Dużą część szkolenia stanowi praca z punktami i obszarami położonymi z dala od miejsca występowania problemu.

Kursant uczy się wykorzystywać punkty dystalne w obrębie:

- kończyn górnych,
- kończyn dolnych,
- obręczy barkowej,
- obręczy miednicznej,
- klatki piersiowej,
- kręgosłupa,
- stref powięziowych i odruchowych.

Celem pracy dystalnej jest wpływanie na lokalne napięcie poprzez obszary, które uczestniczą w mechanizmie kompensacyjnym.

Kursant poznaje zasady łączenia:

- punktu lokalnego z punktem dystalnym,
 - dwóch obszarów funkcjonalnie powiązanych,
 - strony objawowej ze stroną kompensacyjną,
 - obszaru trzewnego z kończyną,
 - przepony z obręczą barkową lub miednicą,
 - klatki piersiowej z kończynami górnymi,
 - miednicy z kończynami dolnymi.
-

Systemy przeponowe

Jednym z najbardziej charakterystycznych elementów szkolenia jest praca z systemami przeponowymi.

W podejściu prezentowanym podczas kursu przepona oddechowa nie jest traktowana jako jedyna struktura odpowiedzialna za regulację ciśnień i napięć.

Kursant poznaje zależności pomiędzy:

- górnym otworem klatki piersiowej,
- przeponą oddechową,
- ścianą brzucha,
- jamą brzuszną,
- dnem miednicy,
- strukturami miednicy,
- systemem stóp i podporu.

Uczestnik uczy się, jak zaburzenie jednego poziomu może wpływać na pozostałe oraz jak budować elektrostymulację obejmującą kilka powiązanych obszarów.

Autorskie protokoły przeponowe mają na celu nie tylko pracę lokalną, ale także integrację ciśnienia, oddechu, napięcia posturalnego i reakcji autonomicznych.

Połączenie z Komplementarną Terapią Trzewi

Szkolenie jest rozwinięciem i uzupełnieniem Komplementarnej Terapii Trzewi.

Techniki igłowe i elektrostymulacyjne mogą być łączone z:

- badaniem palpacyjnym jamy brzusznej,
- mobilizacją narządów,
- pracą więzadłową i powięziową,
- terapią przepony,
- technikami oddechowymi,
- pracą z bliznami,
- terapią dystalną,
- pracą z klatką piersiową,
- terapią miednicy,
- regulacją układu autonomicznego.

Kursant uczy się, jak ocenić, która metoda powinna rozpocząć terapię, a która ma stanowić jej rozwinięcie lub zakończenie.

Dla kogo przeznaczone jest szkolenie?

Szkolenie zostało przygotowane dla osób, które zawodowo pracują z ciałem, zdrowiem i procesem terapeutycznym, w szczególności dla:

- fizjoterapeutów,
- lekarzy,
- terapeutów manualnych,
- osteopatów,
- akupunkturzystów,
- masażystów posiadających odpowiednie przygotowanie,
- naturopatów pracujących z igłami,
- terapeutów medycyny chińskiej,
- specjalistów terapii bólu,
- osób wykorzystujących elektroakupunkturę w gabinecie,
- absolwentów Komplementarnej Terapii Trzewi.

Ze względu na wykorzystanie igieł oraz urządzeń do elektrostymulacji warunki udziału powinny być precyzyjnie określone w regulaminie szkolenia i dostosowane do aktualnych uprawnień zawodowych uczestników.

Dlaczego szkolenie ma formę czterech zjazdów?

Elektrostymulacji igłowej nie da się nauczyć odpowiedzialnie podczas jednego krótkiego kursu.

Uczestnik musi poznać:

- zasady bezpiecznego wkłuwania,
- obsługę urządzenia,
- parametry stymulacji,
- reakcje fizjologiczne,
- przeciwwskazania,

- sposób doboru punktów,
- znaczenie częstotliwości,
- różnice pomiędzy pracą miejscową i dystalną,
- integrowanie igieł z terapią manualną,
- planowanie protokołów,
- obserwację reakcji pacjenta,
- postępowanie w przypadku nietypowej odpowiedzi organizmu.

Podział na cztery zjazdy pozwala stopniowo rozwijać umiejętności, ćwiczyć poznane techniki między spotkaniami i wracać z realnymi pytaniami wynikającymi z praktyki.

Każdy kolejny zjazd zaczyna się od powtórki, korekty technik i sprawdzenia sposobu rozumowania kursanta.

Jak wygląda nauka podczas szkolenia?

Każdy zjazd łączy:

- część teoretyczną,
- demonstracje prowadzącego,
- naukę lokalizacji punktów,
- naukę wkłuwania,
- obsługę urządzenia AGISTIM DUO,
- dobór częstotliwości,
- pracę w parach,
- korektę technik,
- analizę przypadków,
- budowanie protokołów,
- ocenę efektu przed i po stymulacji.

Uczestnicy uczą się również prowadzenia dokumentacji zabiegowej, rejestrowania parametrów i analizowania reakcji pacjenta w kolejnych etapach terapii.

Co uczestnik potrafi po ukończeniu całego cyklu?

Po ukończeniu czterech zjazdów kursant:

- zna podstawy fizjologii elektrostymulacji igłowej,
- potrafi bezpiecznie obsługiwać urządzenie AGISTIM DUO,
- zna częstotliwości i fazy Paula Nogiera,
- rozumie zasady doboru parametrów stymulacji,
- potrafi lokalizować punkty lokalne i dystalne,
- umie tworzyć podstawowe i rozwinięte protokoły,
- potrafi integrować elektrostymulację z terapią trzewną,
- rozumie zależności przeponowe i ciśnieniowe,
- potrafi pracować z klatką piersiową, jamą brzuszną i miednicą,
- zna protokoły odruchowo-dystalne,
- potrafi wykorzystywać pracę na kończynach jako element terapii brzucha,
- rozumie podstawy pracy naczyniowej,
- potrafi ocenić reakcję układu nerwowego,
- wie, kiedy zastosować stymulację, a kiedy z niej zrezygnować,
- zna przeciwwskazania i zasady bezpieczeństwa,
- potrafi zaplanować serię zabiegów,
- umie modyfikować protokół w zależności od reakcji pacjenta,
- potrafi połączyć pracę manualną, oddechową i igłową w jeden proces terapeutyczny.